

Протокол

№

гр. София, 25.03.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в публично заседание на 25.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

при участието на секретаря Йоана Владимирова, като разгледа дело номер **1154** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК.

На поименното повикване в 14.30 ч. се явиха:

ЖАЛБОПОДАТЕЛЯТ ТОДОР С. П. – нередовно призован, явява се лично.

ОТВЕТНИКЪТ ДИРЕКТОРА НА ТП НА НОИ – С. – ГРАД – редовно призован, представлява се от юрк. Б., с пълномощно по делото.

СГП – редовно уведомена, не се явява.

Т. П.: Не възразявам срещу нередовното призоваване.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалба на Т. С. П. от [населено място] срещу Решение № 1040-21-73/27.01.2026 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с приложени доказателства.

ДОКЛАДВА административната преписка.

ДОКЛАДВА молба от Т. П., подадена на 11.02.2026 г.

Т. П.: Поддържам жалбата. Да се приемат доказателствата.

ЮРК. Б.: Оспорвам жалбата. Да се приемат доказателствата и административната преписка, заедно с приложените заповеди за компетентност. Няма да представям нови доказателства. В цялост сме представили административната преписка. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ по доказателствата

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА доказателствата, приложени към жалбата.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА административната преписка, ведно с приложените заповеди за компетентност.

П.: Нямам доказателствени искания. Няма да соча нови.

ЮРК. Б.: Нямам доказателствени искания. Няма да соча нови.

СЪДЪТ намира, че спорът е изяснен от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И: ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО

Т. П.:

Моля съдът да направи тълкуване на правната норма с оглед това, че лицето, което е починало е било пенсионер. Според тълкуванията на НОИ тя не е в кръга на осигурените лица, което не оспорвам, тъй като при буквално прилагане на нормата това е факт. Тя не се осигурява текущо, защото не е задължена по закон да го прави. При навършване на възраст и стаж има право на пенсия. Това не трябва да я лишава наследника от правото за обезщетение при смърт. Това е нещо, което се случва един път и този покрит осигурителен риск е еднократен. В случаят това не е настъпило по времето, в което тя е работила, а е настъпило след пенсионирането ѝ. Искам да се отмени решението.

ЮРК. Б.: Жалбоподателят сам посочи, че спорът е правен и касае правилното, точното и буквалното прилагане на чл. 11, ал. 2 от КСО, изискващ към датата на смъртта починалото лице да бъде осигурено и тогава е предвидена еднократна помощ, която се изплаща на наследниците. Жалбоподателят в жалбата си, а и сега в заседанието лично, не отрича, че неговата майка не е била осигурено лице. Съгласна съм с изказването на жалбоподателя, че пенсионерите не са задължени лица. КСО предвижда, единствено и само по тяхно желание ако искат, след пенсиониране по реда на чл. 4, ал. 6 от КСО да продължат осигуряването си. В случая тя не се осигурявала след пенсионирането. Факт е, че към датата на смъртта тя не е осигурено лице и административният орган е задължен, имайки предвид по компетентност по КСО, да приложи нормата не разширително, не според случаят, а да установи дали е налице фактическия състав на дадената норма и съответно да я приложи. Счита за безспорно, че оспорваният административен акт е законосъобразен и считам, че следва да отхвърлите жалбата и да потвърдите решението на директора на ТП-НОИ – С.-град.

Претендирам юрисконсултско възнаграждение.

РЕПЛИКА НА Т. П.: Не отричам нормата в нейния ѝ вид, но НОИ я тълкува твърде праволинейно, буквално и неправилно, спрямо идеята на законодателя, приемайки тази норма. Всички лица се осигуряват въз основа на КСО и се осигуряват за риск „Смърт“, както мъжете се осигуряват цял живот за риск бременност и раждане, което очевидно няма да покрият и няма да се възползваме от този осигурителен риск. Идеята на нормата е да има обезщетение за тези, които са придобили това право. Ставайки пенсионер, лицето не губи правото, а се преобразува неговото качество. Той е осигурен по този закон, въз основа на това, че е бил осигурен към датата на пенсиониране придобива правото да получава пенсия. Смятам, че не би следвало да губи правото за друг покрит риск.

ЮРК. Б.: Разбирам изложеното от жалбоподателя, но уточнявам, че последователната и трайната съдебната практика е, че нормата трябва да е буквално прилагана от административния орган, както и практиката на ВАС е аналогична. Посочвам две решения по административни дела: Решение № 14396 от 2008 г. по адм. д. № 9357/2008 г. на ВАС, Решение № 12111 от 2007 г. по адм. д. № 7687/2007 г. на ВАС. Административният орган няма как да прилага нормата по друг начин.

Т. П.: Искам тълкуване на правната норма.

СЪДЪТ намира, че делото е изяснено от правна страна, поради което ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14.41 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: